

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมีขมุงเพียงเพื่อเลือกเฟ้นคนเพื่อการใดการหนึ่ง แต่ยั้งเน้นที่จะพัฒนาคนทุกคนในชาติ เพราะคนนั้นจัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง ชาติจะพัฒนาก้าวหน้าไปดวยดีก็ตองอาศัยคนที่ได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ จริยธรรม และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ , 2521) การศึกษาส่วนหนึ่งเป็นกระบวนการปรับตัว ซึ่งขึ้นนำให้สมาชิกของสังคมที่รับการศึกษา รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคม หรืออยู่ในสังคมได้ โดยสันติและมีความสุข ไม่เป็นภัยต่อสังคม และไม่เป็นภัยต่อตนเอง (วิญญู สาธร, 2522) ตลอดจนการศึกษายังช่วยในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะมาถึงและเชื่อว่าการศึกษาที่เป็นไปในแนวทางที่ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศจะสามารถสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมได้ (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2535) ฉะนั้นการให้การศึกษาที่ดีแก่ประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกประเทศจะต้องคำนึงถึง ดังที่ โรมัส (Thomas , 1968) กล่าวว่ ไม่มีสิ่งใดที่จำเป็นสำหรับประเทศชาติยิ่งไปกว่าการให้การศึกษาที่ดี

รัฐมีนโยบายขยายการศึกษาภาคบังคับเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี เป็น 9 ปี ดวยมุงหวังที่จะให้ประชาชนได้รับการศึกษาสูงขึ้นจนถึงระดับมัธยมศึกษา และมีความรู้พื้นฐานเพียงพอต่อการประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ซึ่ง กนก จันทรขจร (2535) กล่าวว่ การให้การศึกษาแก่เยาวชนในระดับมัธยมศึกษา เป็นช่วงสำคัญในการสร้างคน ทั้งที่จะศึกษาต่อในระดับสูง และผู้ที่ง้อออกไปประกอบอาชีพ ดังนั้นการจัดการมัธยมศึกษา จึงเป็นงานที่มี

ความสำคัญ และการมัธยมศึกษา นับว่าเป็นหัวใจของระบบการศึกษา เพราะเป็นจุดมุ่งสำคัญ ในการที่จะพัฒนากำลังคนที่ประเทศต้องการมาก (ถนอม กิตติขจร, 2513)

การที่จะทำให้ได้ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ และมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติ ต้องการเป็นงานที่เกี่ยวกับงานวิชาการโดยตรง เพราะวิชาการจะช่วยพัฒนาสติปัญญาผู้เรียน งานวิชาการจึงนับว่าเป็นหัวใจในกิจการทั้งหมดของโรงเรียน มีความสำคัญเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ เมื่อพิจารณาจากหลักสูตรแล้ว จะเห็นว่า หลักสูตรมัธยมศึกษาสายสามัญทั้งตอนต้นและตอนปลาย เน้นหนักวิชาการ (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2511) ซึ่งสอดคล้องกับ มิลเลอร์ (Miller, 1965) ที่ได้กล่าวไว้ว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของโรงเรียน และสิ่งสำคัญที่สุดได้แก่ การจัดโปรแกรมการเรียน การสอน และการปฏิบัติตามโปรแกรมการสอนนั้น การบริหารงานวิชาการจะมีคุณภาพดี มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียน ขณะเดียวกัน คุชชี พงศ์ศาสตร์ (2535) ได้ เน้นถึงความสำคัญของงานวิชาการอีกว่าการบริหารงานในโรงเรียน สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึง หรือยึดเป็นแกน คือ งานวิชาการ เพราะงานวิชาการ คือ การสอนคน (นักเรียน) ให้มี คุณภาพตามที่ประเทศชาติต้องการ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่างานวิชาการเป็นหัวใจของหน่วยงาน ทางการศึกษา งานวิชาการจึงสำคัญมาเป็นอันดับแรก สถาบันการศึกษาจะไม่มีชื่อเสียงหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับฝ่ายวิชาการ

ในปัจจุบันเป็นที่น่าสังเกตว่า งานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ยังไม่สามารถจัด ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศเท่าที่ควร จะเห็นได้จาก การที่ มีการประกาศใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ. 2533 ซึ่งพระนอม แก้วกานันต์ (2533) กล่าวถึงเหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ว่าในปัจจุบันนักเรียนไม่ได้ รับการพัฒนาทักษะความสามารถในการพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจและสังคม ให้ทันกับเหตุการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สลับซับซ้อน อีกทั้งยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนา ความสามารถ ความถนัดของแต่ละบุคคล ถึงขีดความสามารถสูงสุดตามศักยภาพที่มีอยู่ การศึกษา จึงไม่มีความเด่นชัดในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพ ที่สามารถพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และสังคม ของตนเอง ชาติบ้านเมือง และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติตามแผนพัฒนาประเทศ ของรัฐ

ดังนั้นหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศฯ ใช้อยู่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 นั้นได้เปิดโอกาสให้โรงเรียน พัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามความถนัด ความสามารถ ความสนใจ และศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน เวลาที่ผ่านมามีนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ได้สอบเทียบความรู้ได้ประกาศนียบัตรของกรรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงานของโรงเรียน และเกิดการสูญเปล่าในด้านงบประมาณการจัดการศึกษา เพราะเป็นการจัดการศึกษาซ้ำซ้อนกัน เพื่อลดปัญหาเหล่านี้และให้การบริหารงานของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนสนองหลักการและเจตนารมณ์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งได้กำหนดจุดมุ่งหวังที่เน้น 3 ประการ คือ 1.ให้ครูพัฒนาวิธีการสอนให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา รู้จักพัฒนาและมีค่านิยมที่ดีงาม 2.ให้ครูจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมแต่ละท้องถิ่น 3.ให้ครูจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง และส่งเสริมความสามารถ ความถนัด สู้ขีดความสามารถสูงสุดตามศักยภาพที่มีอยู่ของแต่ละบุคคล (พะยอม แก้วกำเนิด, 2533) เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาที่หลักสูตรมุ่งหวัง กรมสามัญศึกษาจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)

โครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 มีจำนวนโรงเรียนนำร่องในโครงการ 13 โรงเรียน ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในส่วนกลาง 7 โรงเรียน และส่วนภูมิภาค 6 โรงเรียน และในปีการศึกษา 2535 มีจำนวน 6 โรงเรียน โดยให้โรงเรียนทั้งหมดดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงหลักการและหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ตลอดจนการประเมินผลการเรียนและดำเนินการบริหารหลักสูตรเพื่อปรับเปลี่ยนเวลาให้ผู้เรียนจบการศึกษาได้เร็วกว่า 3 ปี โดยพิจารณาหารูปแบบวิธีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรต้องการ (กรมสามัญศึกษา, 2535) ฉะนั้น ในการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนในโครงการ จึงมีความแตกต่างจากโรงเรียนอื่น ๆ เช่น โรงเรียนจะต้องดำเนินการบูรณาการเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร

วางแผนการจัดเนื้อหาให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ การลดเวลาสอน การจัดเวลาให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง จัดสอนโดยเพิ่มคาบในแต่ละวัน จัดสอนในวันหยุดหรือสอนในระหว่างปิดภาคเรียน เป็นต้น

โครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) ในปีการศึกษา 2534 เป็นโครงการนำร่อง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการและกรมวิชาการเห็นด้วยกับหลักการและวิธีดำเนินงาน เพื่อเตรียมการขยายผลให้กับโรงเรียนมัธยมทั่วประเทศ ในระหว่างการดำเนินงานโครงการดังกล่าวมีการทบทวนวิจัยเฉพาะการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูง ระหว่างนักเรียนในโครงการกับนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี และกำลังศึกษาข้อมูลเพื่อทบทวนวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองต่อโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของโครงการฯ ต้องยึดหลักการของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว หลักเกณฑ์การนำหลักสูตรที่มีการปรับเวลาเรียนเพื่อให้อัตราหลักสูตรซึ่งปกติใช้เวลาเรียน 3 ปี เป็น 2 ปี โรงเรียนได้จัดให้นักเรียนในโครงการฯ มีการเรียนวิชาบังคับ วิชาเลือกเสรี ทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในโครงการของหลักสูตร ตลอดจนการประเมินผลตามเกณฑ์การจบหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรต้องการ เช่นเดียวกับนักเรียนที่ใช้เวลาเรียนตามปกติ ตลอดจนในการจัดการเรียนการสอน ครูต้องหารูปแบบและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับระดับสติปัญญา ความสามารถและความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งต้องมีการพัฒนาหลักสูตร โดยการเพิ่มเติมหรือปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และพัฒนากระบวนการสอนเหล่านี้ จึงเป็นเรื่องที่น่าห่วงใยสำหรับการเตรียมงานด้านวิชาการที่จะรับกับสถานการณ์ในการขยายผลของโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะมีในอนาคต และเพื่อจัดปัญหาต่าง ๆ ในการบริหารงานวิชาการที่ต่างคนต่างทำ ซึ่งอาจขาดประสิทธิภาพได้ ดังนั้นในระหว่างดำเนินการจึงควรมีการศึกษา และสำรวจเพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุง แก้ไข และหาแนวทางในการปฏิบัติให้การบริหารงานวิชาการ ได้เป็นไปในแนวเดียวกันอย่างมี

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่ในระหว่างนี้ยังไม่มีการศึกษาและสำรวจ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการเสนอแนะ เพื่อปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการต่อกรมสามัญศึกษา ในการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 13 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2534 เท่านั้น โดยทำการศึกษาจากประชากร ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 1.1 ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 - 1.2 หัวหน้าหมวดวิชาซึ่งทำหน้าที่บริหารงานวิชาการ รวมทั้งสิ้น 5 กลุ่มวิชา โดยแบ่งตามโครงสร้างของหลักสูตร คือ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาอาชีพ

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยศึกษางานตามขอบข่ายและความรับผิดชอบการบริหารงานวิชาการ โดยครอบคลุมถึงลักษณะการบริหารงานวิชาการ 4 ประการ คือ

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การประเมินผลงานวิชาการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะทำให้ได้ข้อมูลในการกำหนดนโยบาย วางแผน และพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการส่งเสริม และพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับกรมสามัญศึกษาและผู้บริหารในการแก้ไขปรับปรุงการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
2. หัวหน้าหมวดวิชา หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติงานในการบริหารงานวิชาการใน 5 กลุ่มวิชา ซึ่งได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และกลุ่มวิชาอาชีพ

3. กลุ่มวิชา หมายถึง กลุ่มวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งมี 5 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาพัฒนาบุคลิกภาพ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ และ กลุ่มวิชาอาชีพ
4. โครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) หมายถึง โครงการที่กรมสามัญศึกษาดำเนินการโดยหน่วยศึกษานิเทศก์ เป็นผู้รับผิดชอบ จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความถนัด ความสามารถและความสนใจของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ถึงขีดสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคลและให้โอกาสแก่นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเรียนจบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายได้ภายในเวลา 2 ปี
5. โรงเรียนนาร่อง หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่กรมสามัญศึกษาได้คัดเลือกให้ ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) ในปีการศึกษา 2534 จำนวน 13 โรงเรียน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนตั้งอยู่ในส่วนกลาง จำนวน 7 โรงเรียน และส่วนภูมิภาค 6 โรงเรียน
6. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียน มัธยมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนงานวิชาการ การพัฒนาส่งเสริมทางด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลงานวิชาการ
7. การวางแผนงานวิชาการ หมายถึง การจัดระบบบริหารงานวิชาการ การจัด โครงสร้างระเบียบและแนวปฏิบัติ การจัดทำแผนงานวิชาการ การจัดทำแผนการเรียน และ ตารางสอน รวมทั้งการจัดงานทะเบียนนักเรียน
8. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ หมายถึง การพัฒนาและส่งเสริมให้ครู นาวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมแบบต่าง ๆ มาใช้ในการสอน การจัดสอนซ่อมเสริม การจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร และการพัฒนา ครูทางด้านวิชาการ
9. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำมีการทำแผนการสอนรายวิชา บันทึกรายการสอน การจัดครูเข้าสอน และการจัดครูเข้าสอนแทน การจัดหา จัดทำ ใช้ บำรุง รักษาและส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อการเรียนการสอน และการให้มีเครื่องมือการวัดผลการเรียน

12. ปัญหา หมายถึง ความแตกต่างระหว่างสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นอยู่ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อบรรยายสภาพและปัญหาของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาข้อมูลจากประชากร ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการทุกคน ของโรงเรียนนาร่องทั้งหมด 13 โรงเรียน จำนวน 26 คน

1.2 กลุ่มหัวหน้าหมวดวิชาซึ่งบริหารงานวิชาการ ได้แก่ หัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ ใน 5 กลุ่มวิชา ตามโครงสร้างของหลักสูตรในโรงเรียนนาร่องทั้ง 13 โรงเรียน จำนวน 65 คน

รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 91 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด
รวม 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเป็นลักษณะตรวจสอบรายการ เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร บทความ ตำรา และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องในโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)

3.2 สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ไปใช้ในการเก็บข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือ ขอความร่วมมือในการวิจัยจากกรมสามัญศึกษา

4.2 ส่งและเก็บแบบสอบถามทางไปรษณีย์ สำหรับโรงเรียนในส่วนภูมิภาค ส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง สำหรับโรงเรียนในส่วนกลาง

4.3 ในกรณีที่ยังไม่ได้รับคืน หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้วประมาณ 3 สัปดาห์ ผู้วิจัยจะทำหนังสือทวงถามไปยังผู้ตอบ

4.4 รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม

- 5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าร้อยละ
- 5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องงานโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) ใช้ค่าร้อยละ
- 5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนนาร่องงานโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.) ใช้ค่าร้อยละ

การนำเสนอผลการวิจัย นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดลำดับขั้นตอนของการนำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกล่าวถึง การบริหารการศึกษา การมัธยมศึกษา การบริหารงานวิชาการ และโครงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (สพพ.)

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ